

י"ל ע"י

לוי יצחק שניק

להערות ולנדבות, ולכל עניני
הגליון ולקבלת העלון בדוא"ל

יכולן לפנות .
315-400-1818

1818yiddish@gmail.com

בחור היקר

אין אידיש גערעדט

אולי ראית פעם??? בפאפסטיק!!!

לומר את מגילת 'איכה' כראוי, ואתפלל
ואצפה לביאת משיח צדקנו, וכך אבכה
בדיוק כמו משה, אבל... אני לא מבין למה
צוחקים ממני ... 1...

איך אצלך הדמעות זולגים מאליהם בתשעה באב???

אפילו בלי להביא את כל הניירות האלו... אולי זה בגלל שיש לך ראש יותר
טוב משלי, ולכן אתה זוכר את כל זה בעל פה, ולכן אתה לא צריך להביא
את הניירות האלו לבית המדרש..... לא! חיים...

ל'א זה הוא הסיבה.....

אבל קודם שאסביר לך מה היא כן הסיבה, אקדים לך סיפור, הגיע פעם
יהודי אל רבי נח וינברג זצ"ל, ואמר לפניו: רבי! אומרים שארץ ישראל היא
ארץ קדושה, ואני כבר כאן כמעט חודשיים ואני לא רואה ולא מרגיש שום
קדושה... ענה לו רבי נח: אה, אתה כאן כבר כמעט חודשיים, תגיד לי

אולי ראית פעם בפאפסטיק!!!

מה בפאפסטיק, מה זה? אומר לו ר' נח: מה החילוק מה זה בפאפסטיק,
העיקר תענה לי על שאלתי האם ראית פעם כזה דבר או לא? אומר לו
היהודי: רבי, אם אני לא יודע מה זה בפאפסטיק, איך שאני יודע אם ראיתי
את זה פעם? אם אני יודע מה זה אוכל לענות אם נפגשתי פעם עם דבר
כזה, או לא?!

זהו התירוץ על שאלתך!

ענה לו רבי נח: אם אתה לא יודע מה היא קדושה, איך תדע אם ראית
אותה פעם או לא.....

סיפור יפה מאוד....

אבל איך זה קשור לענינינו? אני יסביר לך חיים, אבל לפני כן אני חייב
לספר לך את הסודות שלי, עוד בהיותי ילד קטם התקשיתי בלימודים
בתלמוד תורה, אבל זה לא היה כל כך נורא, כי בכל זאת בתלמוד תורה
אין כל כך הרבה חומר ללמוד, ובנוסף יש את ה'מלמד' המסור שעוזק
ומסייע לכל אחד בפרטיות, אבל....

בישיבה התחילו הבעיות האמיתיות.....

אבא שלי רצה שאלמד בישיבה מסוימת ששמה הטוב הולך מובחרת
למצויינים, והוא ניצל את כל קשריו בחלונות הגבוהים כדי שאכן אכנס
לישיבה הזו, ולצערי... אכן צלחו מאמציו ונכנסתי לישיבה! ה'שיעור'
שאני למדתי בו מנה עשרות בחורים, ומכורח המצב לא היה יכול מגיד
השיעור יכול להשקיע בכל אחד בפרטיות, וכך היה המגיד שיעור פותח

היום ליל תשעה באב, משה, נכנס בארשת רצינית לבית המדרש, ולפתע
עומד הוא על עומדו מרוב הלם, המתפללים עומדים ומתגלגלים מצחוק,
זה נראה יותר כמו ערב פורים מאשר ליל תשעה באב, משה חושב לרגע
אולי הוא טעה והיום בכלל לא תשעה באב? או שמשיח בא... אבל לא!
הציבור יושב על הרצפה, הארון קודש הופשט מהפרוכת... אז יוצא
שהיום באמת תשעה באב, ומשיח עדיין לא בא, אם כן, למה הציבור צוחק
בכזה יום... הוא ניגש לידידו דוד, ושואל אותו: אתה יכול להסביר לי מה
קורה פה

וכי היום פורים? או תשעה באב?

עונה לו דוד: משה, תסתכל על חיים ותבין הכל... משה מתקרב אל חיים
והוא לא מאמין למראה עיניו, חיים יושב לו על הרצפה, ולידו ערימה עם
מסמכים: חשבון חשמל... מים... גז... טלפון... ארנונה... שכר לימוד...
החוב במכולת... חוות דעת של רופא... מרשמים... וחיים מעיין בהם
במלוא הרצינות... וכמובן שכל הסובבים אותו מלגלים בצחוק רועם...
משה לא חושב פעמיים, וצועק....

חיים, אתה נורמלי??????

חיים, מסובב את ראשו אל משה, ועם כל הרצינות הוא שואל: משה, למה
אתה צועק? למה אתה חושב שאני לא נורמלי? אוי חיים, אתה לא קולט
לבד, אתה יודע מה אומרים היום בלילה?????? כן! אני יודע שהיום
אומרים 'איכה', אבל מה הקשר לזה שהבאת את כל המסמכים האלו...

מה קרה לך???

משה, תנמיך את קולך, כולם מסתכלים עלינו... בסדר, בוא נלך הצידה...
נו, עכשיו תוכל להסביר לי מה קורה פה... אני יסביר לך, פשוט מאוד...
כבר כמה שנים אני מסתכל עליך בליל תשעה באב, ואני רואה איך אתה
משתפך בבכי מר בעת אמירת 'איכה', הדמעות נשפכות כמים, ממש כמו
שיהודי צריך לומר איכה, אבל..

אני יושב כמו ערבה חבוטה!!!

למדתי ספרים על ענייני אבילות... על מהותם של הימים הללו... אבל...
כלום לא זו, הלב עדיין יבש... אז התחלתי להתבונן מה באמת הסיבה
שהיום אנו פחות מרגישים את צער החורבן, והגעתי למסקנה, שזה
כנראה בגלל שפעם היו היהודים נרדפים עד מאוד, לא נתנו להם לקיים
מצוות, אולם היום כשברוך ה' אנו מרגישים בטוחים, אנו חיים בארצות
חופשיים, ויכולים לעשות כרצוננו הן ברוחניות והן בגשמיות, לכן אנו
מרגישים פחות את הצער ואת החורבן... ולכן החלטתי ש.....

להביא ל'איכה' את כל המסמכים האלו...

וכך אני ירגיש שגם בדורנו יש צרות, וממילא גם אני יתחבר מעט לרגשות
שצריכים להרגיש ביום זה, ואולי אף ייזלו כמה דמעות מעיני... וכך אזכה

את פיו בחכמה בלמדנות ועמקות, והמצויינים שבבני גילי אף היו שואלים מידי פעם קושיות עמוקות לשמחת המג"ש והשואל עצמו... אבל...

לא מצאתי את מקומי....

הייתי יושב כמו גולם... וכשאבא שלי שמע מזה הוא דאג להעמיד לרשותי אברך שילמד איתי, ויקדם אותי בלימוד, אבל זה לא היה מספיק, כי כל ההווי והתחרות בישיבה היה מי ישאל יותר קושיות עמוקות.... ומי יענה תירוצים יותר יפים, ואת זה לא יכלתי לעשות, עד שהקב"ה ריחם עלי ומצאתי את הספר [שכאשר הספר יהיה מושלם כולו הוא ייקרא -]

מפתח ההצלחה לבחור ישיבה

וזה שינה את חיי... נו משה, בא נשמע מה כתוב שם. תראה, אני לא יכול לקרוא לפניך כל מה שכתוב בספר כי הוא מונה חמש מאות דפים, אבל אני יוכל לומר לך בקיצור מה היא הנקודה, אבל לפני זה ארצה לשאול אותך כמה שאלות, ואבקש ממך שתניח את כל הרגשות בצד, ונדבר לפי האמת והעובדות, בסדר אני מוכן משה.

תתחיל עם השאלה הראשונה!!!!

שאלה א': חיים, מה היא המצוות החשובה ביותר? תורה! כמו שאנו אומרים בכל בוקר ותלמוד תורה כנגד כולם. שאלה ב': איזה אופן של לימוד התורה הוא המעולה ביותר? תורה לשמה! שאלה ג': אולי תוכל להסביר לי בקיצור מה זה תורה לשמה? פשוט מאוד, תורה לשמה הכוונה היא שאדם לומד תורה כי כך ציווה אותו הבורא ית"ש, וכדי שעי"ז הוא יזכה להתדבק בהקב"ה! שאלה ד': יהודי שהוא עדיין לא מסוגל ללמוד תורה לשמה, האם מותר לו ללמוד בינתיים תורה שלא לשמה? אם הוא עושה זאת כדי שלבסוף הוא יזכה ללמוד תורה לשמה! - תאמר לי משה, לאן אתה רוצה להגיע עם הארבע הקושיות? - ל'עבדים היינו'! כן חיים ממש כמו שאתה אומר....

התירוץ הוא - עבדים היינו

מההה? חיים, עכשיו אתה כבר ממש מדבר בצורה 'פורימית'! משה! אני יסביר לך, באותה תקופה כאשר התקשיתי בישיבה, שמתי לב שההלך רוח של הבחורים בישיבה הוא: איך אוכל לעשות שישמעו אותי... שירגישו אותי.... ושכולם ידעו שאני בחור חשוב... מתמיד.... למדן... עובד ה'.... וגם אם לא כל בחור חושב ככה, אבל זה מונח מתחת המחשבה.... אז תגיד לי אתה משה - אז הוא לא באמת עובד ה'?

אבל העיקר חסר מן הספר!

כי בעולם הזה יש לנו תפקיד אחד ויחיד - לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו.... כאן זה מתחיל וכאן זה נגמר.... ממילא גם אם לבחור יש מח חריף... הוא מבין הכל... הוא זוכר הכל... יש לו את החברותות המובחרים ביותר... לא בהכרח שהוא גם זוכה ללמוד תורה לשמה.... אבל בחור שלא ניחון בכשרונות.... ואף אחד לא מתייחס אליו.... הוא מתאמץ עד מאוד להבין את דברי הגמ'.... לקלוט את השיעור.... למצוא חברותות.... אין לו ברירה אחרת אלא ללכת ישר ולעניין למטרה - ללמוד תורה לשמה.... להגות בתורה הק' רק כי כך ציווה אותנו הבורא יתברך שמו, ואנו רוצים לעשות לו נחת רוח.... ועל ידי התורה הק' אנו מתקרבים אליו....

הבחור הזה הוא במדריגה הפי גבוהה!!!!!!!

כי הוא לומד תורה רק לשם שמים בלבד... אבל זה מאוד קשה, כי למעשה הבחור הזה לא מקבץ שום עידוד, אף אחד לא מסתכל עליו, והרי הוא עדיין בן אדם... בשביל זה ראיתי בספר הזה עצה מיוחדת ששינתה את חיי.

מה היא העיצה??????

פשוט מאוד.... מתחילים לאט לאט לבנות את הקשר האישי עם הקב"ה, בהתחלה לוקחים עניין אחד שהוא לא כל כך קשה ליישום, למשל, אם אתה רואה לאחר התפילה שיש 'לחיים' מזונות וכדו', אתה לא חייב לאכול הכל... אתה יכול לישא כפיך אל הקב"ה ולומר: רבונו של עולם, אני יכול לאכול כאוות נפשי, כל מה שיש פה כשר למהדרין, אבל אני מהתגבר ולא לאכול כדי לעשות לך נחת רוח. וכן אם הזדמנה לך איזה ראייה... אשר חוץ מהקב"ה אף אחד לא יודע ולא יידע שאתה מסתכל, אבל אתה מתגבר בשביל לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו....

זה בדיוק ומנופה במאת האחוזים...

שזה מה שבונה את הקשר עם מלך מלכי המלכים, ואוטומטית מתחילים החושים הרוחניים להתעורר, אתה מקבל קשר עם נשמתך, אתה לא מחפש להראות טוב בעיני חבריך, אלא מחפש רק למצוא חן בעיני הקב"ה בכבודו ובעצמו... ממילא כבר לא אמור להזיז לך איך מסתכלים עליך בישיבה, כי בדיוק כמו שבחור טוב לא מחפש למצוא חן בעיני גוי, וכן הוא גם לא מחפש למצוא חן בעיני הבחורים החלשים, אלא בעיני ראש הישיבה ומגידי השיעורים ושאר הבחורים הטובים.... אותו הדבר - כאשר אתה תפסת את הנקודה, אתה מחפש למצוא חן רק בעיני הקב"ה בכבודו ובעצמו, וכבר לא משנה לך איך מסתכלים עליך הבחורים האחרים....

יפה מאוד אבל איך כל זה קשור לכאן?!

ואיך כל זה קשור למה שדיברנו מקודם על ה'בפאפסטיק'!? פשוט מאוד חיים: אם לא יודעים מה מחפשים, איך יוכלו למצוא את זה!? אם אנו לא יודעים מה איבדנו איך נדע על מה להצטער, וגם אם כבר יודעים מה היא האבידה, אבל לא זקוקים לה, אז למה שיבוא האדם לבכות.... ולכן צריך האדם לחפש כל מיני פטנטים שיכירו לו את צרותיו שהם לא האבידה עצמה אלא רק תוצאה מחורבן בית המקדש....

נו, משה מה היא העיצה

אם בונים קשר אישי עם הקב"ה במשך כל השנה, ממילא יודעים אנו שכל זמן שבית המקדש עומד בחורבנו, אז הקשר בין הקב"ה לבני ישראל הוא לא כ"כ קרוב ואישי כמו שהיה אז, ועוד יותר מכך: כי כל זמן שבית המקדש עדיין לא נבנה מתחלל שם שמים, והקב"ה מצטער צער רב על כך שהקשר בינו לבין בניו אהוביו אינו כמו שהיה פעם, ואדם שיש לו קשר חזק עם הקב"ה הוא מרגיש את כל זאת, וממילא הוא מתמלא בצער נוקב... וממילא בתשעה באב הוא מתייפח בדמעות שלישי, כי הוא מרגיש שאביו אהובו נמצא בגלות....

אנו לא בוכים על בפאפסטיק

כי גם אני וגם אתה לא יודעים מה זה, ולכן אנחנו לא מצטערים על אובדנו, אבל כאשר אנחנו נחזק את הקשר שלנו עם הקב"ה ממילא גם נחפש אותו.... ויכאב לנו מאוד על כך שחסר לנו ב'קרבת אלוקים', וממילא כבר לא נצטרך לחפש כל מיני דרכים משונים בשביל להזכיר לנו על שצריך להתאבל.

בקיצור למעשה.

מצטערים רק אם מאבדים משהו חשוב ונחוץ, אשר האדם משתוקק לכך עד מאוד, וכן אם האוהב הוא המאבד, אז הם הקשר הוא חזק מאוד, ממילא גם באים להצטער בצער של הידיד, וכמה שזה יותר חשוב לאדם באמת, כך הוא יותר מצטער, ולכן אם כל השנה בכלל לא חשבת שחסר לך משהו, למה שתבכה בתשעה באב....

אבל כשיש קשר חזק עם הקב"ה, אז יש שני סיבות לבכות בתשעה באב! א - על כך שאנו לא זוכים להיות קרובים אל הקב"ה, ב - שאנו מצטערים בצער של הקב"ה.

באמת היינו צריכים להאריך הרבה יותר, אבל מחמת חוסר מקום אנו נשאיר את זה, ו'די לחכימא ברמיזא'